

Nr. 03 | Maart 2011 |
33ste jaargang
verschijnt niet in augustus
P 408.654

“Vrijwilligers maken het verschil”

Verenigde Protestantse
Kerk in België
vpkb.be

Inhoud

Schriftwerk - Woord van de voorzitter

En vergeef ons onze zonden om Christus' wil...	blz. 3
Kom en zie!	blz. 3

In het vizier

Vrijwilligers gevraagd	blz. 4
Ongeboren redde ik al mijn ouderlijk huis	blz. 6
Herziene Statenvertaling: noch mossel, noch vis	blz. 8
Geloofsbelijdenis	blz. 10

Uit de synodale raad

Algemene Kerkvergadering	blz. 12
--------------------------	---------

Coördinatie Bezinning en Dialoog

Werkgroep Jodendom-Christendom	blz. 13
--------------------------------	---------

Coördinatie Kerk en Wereld

Nieuws van URCSA	blz. 14
------------------	---------

Aankondigingen

Bijbels Leerhuis	blz. 16
Faculteit Protestantse Godgeleerdheid	blz. 16
Duits-Belgische Contactdagen	blz. 16
Werken met "Een derde Testament"	blz. 20

Protestantse Omroep

Persbericht: Investeren in mensen	blz. 15
Programma	blz. 20

Boekbespreking

Vertrouwen groeit in stilte	blz. 17
-----------------------------	---------

Glas in lood

Reactie op "Gebrek aan roepingen in België"	blz. 18
---	---------

Advertentie

Protestantse Kerk Brussel zoekt predikant	blz. 19
---	---------

Uit de redactie

Met de slogan "Vrijwilligers maken het verschil" wil de Europese Unie het belang van het vrijwilligerswerk voor onze samenleving onder de aandacht brengen. De gemiddelde Belg spendeert ongeveer 5 uur per week aan onbetaalde vrijwillige activiteit (omgerekend > 240.000 fulltime jobs). Deze activiteit situeert zich vooral in de sociale en culturele sector en kan misschien wel getypeerd worden als de *ziel* van onze samenleving.

Zonder vrijwilligerswerk zou het leven harder, kouder zijn en zou er ook heel wat minder te beleven zijn. In dit nummer speciale aandacht voor de vrijwilligers in de kerk: een achtergrondartikel en het eerste interview in een reeks met een protestantse vrijwilliger.

Ds. Neels uit Antwerpen belicht de "vergeving der zonden" in de reeks over het Credo.

Daarnaast worden diverse activiteiten aangekondigd, alsmede enkele boeken voorgesteld (Taizé, vzw *Motief*).

Tenslotte wordt de publicatie van een *herziening* van de *Statenvertaling* onder uw aandacht gebracht. Of er nog verdere links vast te stellen zijn tussen de verschillende artikelen is aan de lezer zelf om te bepalen als hij dit goed gevulde nummer ter hand /harte neemt.

De redactie.

En vergeef ons onze zonden om Christus' wil...

Psalm 51

Op een dag komt er een man bij de rabbijn. Hij zegt dat ze zijn horloge gestolen hebben. De rabbijn geeft hem als raad: 'Ga op de sjabbat in de synagoge zitten en wanneer de Tien Geboden gelezen worden en er klinkt 'Je zult niet stelen' kijk je iedereen eens goed indringend aan. Diegene die dan een kleur krijgt, is zeker de dief van je horloge'.

Een dag na de sjabbat gaat de man terug naar de rabbijn om hem inderdaad te laten weten dat hij zijn horloge heeft teruggevonden. De rabbijn verheugt zich. Blijkbaar heeft zijn raad succes gehad. De man zegt echter: 'Nee, zo zit het niet echt, want op het moment dat er werd gelezen 'Je zult geen overspel plegen' wist ik weer dat ik mijn horloge bij mevrouw Cohen had laten liggen'.

Zonde, meer dan een intellectuele leesoefening

Grappig verhaaltje, maar er zit diepte in. De Tien Geboden of heel Gods Woord houdt ons mensen een spiegel voor en leest door middel van Gods Heilige Geest hoe het met de mens in zijn hart is. Gods Woord is niet louter op te vatten als een vrijblijvende leesoefening.

Wat dan wel?

Koning David weet wat hem door middel van de profeet Nathan voorgehouden wordt. David laat zich toespreken. Het had ook anders gekund. In zijn tijdsgeest en hofcultuur: ze deden en doen het toch allemaal. Wie? ... De mensen waar niet meer God op de troon van hun hart zit maar hun ik.

Wet en Evangelie

De profeet Nathan is recht uit, God beproeft Davids hart. Ook wij zijn niet beter, maar wie wil er nog aangesproken worden op zijn zonde.

C.S. Lewis zegt: 'Een wakker Christen weet van het in slaap gewiegd worden pas wanneer je wakker bent, niet terwijl je slaapt'.

Alleen de Geest van God, ook in Psalm 51 genoemd, wil en kan ons van onze zonden overtuigen, van datgene wat tussen God en ons in is komen te staan.

Het Evangelie: God weet en ziet de worsteling van Zijn kind dat roept: 'zie toch mijn verbroken geest, mijn verbrijzeld hart..kom Schepper en vernieuw, herstel in Christus onze relatie'.

Here, vergeef om Christus wil onze zonden...

ds. Alexander EBERSON, predikant te Roeselare.

Kom en zie!

In 1830 verdwijnen de Nederlanders uit het land. De onafhankelijkheid is een feit. Meteen verhuizen duizenden protestanten weer naar het Noorden. De kunstmatige bloei van het protestantisme is hiermee definitief voorbij.

In 1838 gaat in Brussel echter alweer een nieuwe Nederlandstalige gemeente van start. Alle begin is moeilijk, maar dank zij de financiële hulp van het Duitse Gustav-Adolf-Werk niet onmogelijk. Dat is sindsdien niet meer uit het Belgische protestantisme weg te denken. De oorsprong gaat terug tot 1832. Dat jaar richten Duitse protestanten een gedenkteken op ter nagedachtenis van de Zweedse Koning Gustav Adolf. Die speelt een cruciale rol tijdens de 30-jarige oorlog. Zijn tussenkomst in 1632 redt het Duitse protestantisme van de ondergang. Tweehonderd jaar later besluit men uit dank ook andere protestantse christenen in moeilijkheden te helpen. Het resultaat is verbluffend: de Gustav-Adolf-stichting is thans aanwezig in 35 landen. En ze helpt protestantse kerken overal ter wereld om de lamp brandende te houden.

Immers: "Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet gegrepen."

dr. Guy Liagre, synodevoorzitter.

Vrijwilligers gevraagd

“Ledigheid is des duivels oorkussen”. Dit adagium is de doorsnee protestant uit het hart gegrepen. Die typerende protestantse nadruk op het ‘doen’ heeft ook voor het kerkelijke leven gevolgen. Lid zijn van een protestantse kerk betekent ‘meedoen’. In de praktijk doorgaans via vrijwilligerswerk. De titel van deze bijdrage is daarom een vaststelling (de protestantse Kerk vraagt vrijwilligers omdat ze zonder niet kan bestaan) én een oproep (de protestantse Kerk vraagt vrijwilligers omdat ze zonder niet verder kan bestaan).

Vrijwilligerswerk niet vrijblijvend

Protestanten leven uit de verhalen over Jezus van Nazareth. Van de armetierige kribbe tot het beschamende kruis brengt hij een fundamentele boodschap aan de wereld. Zijn levensverhaal spreekt voor zich en de nagelaten boodschap ook: de mens die leeft in de orde van de vrijgevigheid en de liefdadigheid, leeft voller en dieper. Vrijwilligerswerk is daarom in de protestantse traditie geen vrijblijvende aangelegenheid maar het cement van de protestantse gemeenschap. Tegenover elk uur van een betaalde predikant staan minstens tien keer zoveel uren van onbetaalde vrijwilligersarbeid. Uiteraard zijn die vrijwilligers er in andere kerken ook. Maar anders. In katholieke kring bestaat het parochiale vrijwilligerswerk bijvoorbeeld vooral uit uitvoerende taken. Inhoudelijke functies zijn er veel minder. In protestantse kerken daarentegen dragen vrijwilligers ook inhoudelijke verantwoordelijkheid. En die is alles behalve vrijblijvend!

Het ‘geestelijk managementteam’

Neem de kerkenraad van een protestantse gemeente. Die bestaat uit vrijwilligers die samen met een betaalde kracht (de predikant of consulent) verantwoordelijk zijn voor alles wat er zowel plaatselijk als bovenplaatselijk reilt en zeilt in de kerk. Samen vormen ze het ‘geestelijk managementteam’. De kerkenraad draagt er niet alleen zorg voor dat de gemeente blijft bestaan. Hij zorgt er ook voor dat men haar boodschap hoort. Pastoraal zowel als diaconaal, want de gemeente heeft ook maatschappelijke verantwoordelijkheid!

Ouderlingen

Ouderlingen hebben in de kerkenraad vooral een voorwaardenscheppende rol. Ze dragen met raad en daad de pastorale en de geestelijke zorg over de plaatselijke gemeenschap en zorgen voor de voortgang van het kerkenwerk. Ouderlingen worden in feite geacht er op toe te zien dat in de kerkgemeenschap intern alles naar wens verloopt. Soms doen ouderlingen ook huisbezoeken. Daarom is aan de begeleiding van de ouderling in het individuele pastoraat de laatste jaren in de protestantse kerken toenemend aandacht besteed. Toch kan daar nog veel méér gebeuren. Uit Nederlandse statistieken blijkt dat daar slechts 18% van de vrijwilligers die pastoraat vervullen een toerustingscursus heeft gevolgd. De belangrijkste hulpbronnen bij het vrijwilligerswerk blijken nog altijd levenservaring (73%) en werkervaring (44%)!

De diakenen

Een protestantse gemeente wil klaarstaan voor de samenleving. Dat steeds weer onder de aandacht brengen, is de taak van de diakenen. Diakenen zetten zich in de katholieke kerk vooral in rond de liturgie. Daar zit in de roomse traditie ook de sterkste groei van het aantal vrijwilligers: in het helpen overeind houden van de parochie. In de protestantse kerken is dat slechts een onderdeel van het engagement. Diakenen hebben daar een veel bredere en veel minder liturgische taakomschrijving: sensibiliseren, fondsen inzamelen, aandacht hebben voor het werelddiaconaat enzovoort.

Enthousiaste mensen

Kenmerk van het protestantse vrijwilligerswerk is dat het gaat om enthousiaste mensen, bereid om een stuk van hun vrije tijd te besteden aan de kerk en alles wat daarmee verband houdt. Aan het begin van de dienst de kerkbezoekers verwelkomen bijvoorbeeld. Of na de kerkdienst de koffiedienst doen. Ook zonder ouderling of diaken te zijn, eens bij mensen langsgaan of een écht pastoraal bezoek afleggen. Dat wil zeggen: op een of andere wijze met degene die ze bezoeken, op de weg van geloof en spiritualiteit, een eindje op weg gaan. Dat is misschien wel het meest specifieke van het protestantse bezoekerswerk. De protestantse bezoeker ziet om naar de ander vanuit een bewogenheid gemotiveerd door het evangelie. Dat kan waar nodig ook expliciet ter sprake komen. Men zal bijvoorbeeld samen bidden. Of een stukje uit de Bijbel lezen.

Niet vrijblijvend

Vrijwilligers vormen de ruggengraat van de protestantse kerkstructuur. Het is zaak voor de dominee en de kerkenraad om ervoor te zorgen dat dit vrijwilligerswerk voortgang vindt, met als kenmerk 'vrijwilligheid', maar geen 'vrijblijvendheid'. Vrijwillig engagement is trouwens niet enkel in de kerk belangrijk. Het wordt algemeen beschouwd als één van de zeven pijlers waarop de levenskwaliteit in Vlaanderen berust. Wie spreekt over de toekomst van een leefbaar Vlaanderen, dient allereerst te spreken over het vrijwilligerswerk. Vrijwilligerswerk vervult - om met een evangelisch beeld te spreken - de functie van de gist. Een klein stukje gist dat in de juiste proportie toegevoegd, de logge deegmassa van onze maatschappij doet rijzen tot een luchtig geheel, waar de talrijke andere waarden kunnen groeien en bloeien.

Tot slot

Vrijwilligerswerk is een van de belangrijkste pijlers van de samenleving, omdat vrijwilligerswerk gekenmerkt wordt door solidariteit en betrokkenheid. Hun werk wordt terecht gezien als een onmisbaar element voor de Vlaamse samenleving en heeft een belangrijk individueel, maatschappelijk en voor de VPKB ook kerkelijk belang. Er is in de VPKB als we over het vrijwilligerswerk spreken geen enkele reden tot pessimisme, echter wel tot nuchter realisme. Dat realisme bestaat er vooral in dat vrijwilligers zich steeds minder voor

Vrijwilligers maken het verschil

vage algemene projecten laten inschakelen, wel voor concrete directe projecten. Er moet vanuit de kerkgemeenschappen met andere woorden meer een aanbod komen dat 'maatwerk' levert voor iedere vrijwilliger die zich voor de kerk wil inzetten. Misschien zijn onze kerkelijke structuren (met doorgaans vage en te algemene mandaten van 4 en soms 6 jaar) hierdoor aan herziening toe. Het belangrijkste is echter, nooit uit het oog te verliezen dat zonder vrijwilligers de protestantse kerk niet kan bestaan. Ze vormen het wezen zelf van haar structuur. Vandaar ook de nog steeds actuele titel: 'Vrijwilligers gevraagd'.

dr. Guy LIAGRE

Rechtzetting

Door een onoplettendheid is vorige keer een fout geslopen wat betreft de laatste paragraaf van het *Redactioneeltje* en de foto's op de cover. De foto waarvan sprake is en die niet op de cover stond, vindt u nu hierboven: "Eén van de kerken die u terugvindt op de voorpagina is de *Evangelische Verzoeningskerk* in het voormalige concentratiekamp Dachau, naast de afbeelding van de torenspits die ten Hemel reikt. Deze kerk is als een weg de diepte in gebouwd, een symbool voor lijden en sterven, maar ook voor schaamte, alsof men in de grond wilde zakken. "Uit de diepte roep ik tot U, o Heer...", zo heet het in de Hebreeuwse Bijbel. Deze beginwoorden van Psalm 130 zijn in de wand van de kerk gebeiteld."

Ongeboren redde ik al mijn ouderlijk huis

"Ja, toen m'n moeder in 1942 zwanger was van mij vluchtte ze voor de bommen uit Rotterdam naar Zeist. Toen een Duitse officier het huis wilde opeisen, stak ze haar buik vooruit en zei dat zo iets niet kon, ze kon elk moment bevallen. De officier zwichtte voor de moeder en voor het zonnekind, dat was ik" zegt Annemarie Haverkorn. Later komt ze in Brussel terecht en start ze een voltijdse carrière als vrijwilliger. Waar nood en problemen zijn, vindt Annemarie de oplossing want het is toch onzin op je krent te blijven zitten?

In Rotterdam studeerde ze kinderverzorging en opvoeding, kwam in 1964 in Brussel wonen waar haar schoonmoeder haar in de kerk aan het Kate-lijneplein introduceerde. "Otto was toen de leider van de jongerenclub "de Stormvogel" die met 10 tot 15 jarigen wekelijks de bossen in trok. Toen hij er mee stopte stond ik klaar om over te nemen want dat soort padvinderij trok mij wel aan."

Vanaf dan leek er geen eind te komen aan de onvoorwaardelijke inzet van de toen nog jonge Annemarie. Ze engageerde zich in de Kompas-kampen en wie haar daar ontmoette zal het weten hebben. Veel van de kinderen van toen zijn de leiders van vandaag. In die jaren kwamen veel Nederlandse jongeren in Brussel theologie, verpleeg- of geneeskunde studeren, sommigen kwamen als au-pair meisje naar Brussel.

Annemarie trok zich het lot aan van die jongeren en vormde alweer een club voor hen binnen de Protestantse kerk. De Silokerk van de Antwerpsesteenweg deed een oproep voor vrijwilligers die de Marokkaanse kinderen in de Noordwijk mee konden opvangen en begeleiden. "Dat waren probleemkinderen, die konden we toch niet aan hun lot overlaten? Dus stopte ik als leiding van de kinderclub in de kerk en trok met de oudste jongeren – de Gabbers – op zaterdag en woensdag-namiddag naar de straatjungle van Brussel-Noord, toen aan de westelijke kant van het spoor nog een rosse buurt. Het was de start van de Foyer en we zaten daar prachtig, al was het huis een voormalige hoerenkast. Toen ik daar in de deur stond te wachten op de kinderen die zouden komen, kreeg ik plots zo'n krijsende *madam* over mij heen: "Jij neemt hier al mijn klanten af!" Tja, als de mannen in hun auto's voorbijreden dan zwaaiden die wel eens als ik in de deuropening stond.

Annemarie Haverkorn van Rijsewijk

2011 is het Europees Jaar van het Vrijwilligerswerk. Met de slogan "Vrijwilligers maken het verschil" wil de Europese Unie extra aandacht geven aan de 100 miljoen Europeanen die aan vrijwilligerswerk doen. In België verzetten vrijwilligers het werk van naar schatting 249.000 voltijdse betrekkingen. Steeds meer 65-plussers hebben meer tijd voor vrijwilligerswerk, maar ook veel dertigers en veertigers worden actiever. Onder studenten is vrijwilligerswerk al maar hipper omdat het een mooie toevoeging is op je cv. Vrijwilligers maken dus het verschil.

En dan zwaaide ik, jonge twintiger, natuurlijk terug!" Het hinderde haar niet om voor de Marokkaanse vrouwen een apart huis in te richten. Annemarie maakte toen samen met het toenmalige team voor 2 miljoen frank certificaten die ze verkochten aan wie ze maar tegenkwamen, in en buiten de kerk. Zo konden ze de aankoop van het Noordwijkhuis financieren. Een huis met twee verdiepingen en een atelier voor de

vrouwenwerking. “Je houdt het niet voor mogelijk, maar toen leerden we die vrouwen naaien en koken, terwijl zij ons leerden spinnen en tapijten weven. Dat is nu wel even anders: dit jaar stapten we met 30 vrouwen in een vliegtuig naar Sevilla om er met de fiets de stad en de omgeving te verkennen. Kun je het je voorstellen wat zoiets doet met de eigenwaarde van zo’n Marokkaanse vrouw?”

Je moet weten dat we met de Foyer vlakbij het Klein Kasteeltje zitten en dat we dus ook veel vluchtelingenvrouwen over de vloer krijgen.” Ze gaan niet alleen met hen zwemmen, maar ze organiseren bij voorbeeld ook wekelijkse fietstochten in samenwerking met Pro-Vélo, de Brusselse fietsorganisatie. Telkens een club van 20-25 vrouwen in gele hesjes op de fiets om een wijk in de Brusselse vijfhoek, of daarbuiten te bezoeken. “Durf jij dat?” vragen de vrouwen aan elkaar, het is een hele bevrijding dat ze zoiets zonder hun mannen kunnen! “Of zonder hun schoonmoeders,” corrigeert Annemarie, “want de grote druk op het status-quo komt van hen! In hun thuisland is de vrouw altijd thuis, maar nooit alleen want wassen, broodbakken en kinderen grootbrengen doen ze in groep, samen met de vrouwen uit de buurt of in familieverband. Maar in dit koude landje valt dat sociale contact helemaal weg en daarom bouwden we in de Foyer een broodbakoven en installeerden we een was-salon. Samen koken is nooit gelukt omwille van de veiligheid. Toch hebben we een club werkloze vrouwen zover gekregen dat ze maaltijden bereiden en verkopen, soms ook voor feesten.”

Annemarie vindt het wat jammer dat ze die weinig geschoolde mensen zo moeilijk op eigen benen kan laten staan. Dagelijks uit werken gaan is niks voor hen en de straatjeugd tussen 16 en 18 jaar gaat nog altijd maar mondjesmaat naar school. Het vormingscentrum van de Foyer – de zoveelste vzw die Annemarie uit de grond stampte is een schitterend alternatief waar het absenteïsme beneden de 2% blijft. Dat succes stemt haar blij en fier tegelijk: “Timmermannen, computerreparateurs, metselaars en metaalbewerker opleiden uit een groep kansarme jongeren is toch fantastisch? Alleen jammer dat zo weinig cursisten doorstoten naar het beleid van die vzw’s. Soms schoppen ze het tot culturele bemiddelaars die de taal spreken en de gevoeligheden kennen. Dat is al heel wat.”

Ook het PSC in Brussel heeft veel aan haar te dan-

ken. 15 jaar lang was zij er de voorzitter van. In haar periode moesten ze het pand verlaten dat ze al zoveel jaren hadden gebruikt. Niet makkelijk voor een organisatie die flexibel moet inspelen op de nijpende noden van elke dag. Ook dat werd een succes, “met de geweldige medewerking van de heer De Deken, onze penningmeester, is het ons gelukt om het krot te kopen, op te knappen en te maken tot een prachtig functionerend Centrum met vele facetten waar veel vrijwillige inzet nodig is. De Boetiek, het Babbelkot, het Brei- en Naaiatelier, de uitstappen. Gelukkig ben ik er in geslaagd om het PSC te promoten als *diaconie van de kerk in de grootstad*. Zo zijn er redelijk wat vrijwilligers van onze kerk bij betrokken.”

Dan zijn er nog de Vereniging van Bezoekers aan Verzorgingsinstellingen, de Federatie van Gehandicapten, de commissie Migranten van de VPKB... Nooit kwam het in haar op of een initiatief haar wel zou lukken. Ze is nu 68, maar weet van geen ophouden. “Ik kreeg die gaven toch om te gebruiken? Dan luister je niet naar iemand die je toebijt dat een vrouw in de kerkenraad is als frieten eten bij het avondmaal. Een maatschappij – en dus de kerk – kan niet zonder vrijwilligers en bovendien: wij worden heel speciaal betaald voor onze arbeid. Kijk, op een dag bel ik een taxi. De chauffeur stapt uit en doet voor mij het portier open en zegt: *‘S’il vous plaît madame Haverkorn!’* Hoe wist die man hoe ik heette? *‘Lang geleden madame, heeft u er voor gezorgd dat ik op het PSC wat klusjes mocht opknappen waarvoor ik betaald werd en zó mijn hoofd boven water heb kunnen houden. Nu heb ik een eigen huis, een vrouw en twee kinderen.’* Als dat geen beloning is! Als je mensen meer op eigen benen kan zetten dan is het toch onzin om niet in actie te komen?”

Annemarie Haverkorn is getrouwd en heeft een pleegzoon, maar ze is vooral een professionele vrijwilliger.

Mark GORIS.

De Herziene Statenvertaling: mossel noch vis

Het is u misschien ontgaan, maar begin december werd in de Grote Kerk in Dordrecht de Herziene Statenvertaling (HSV) gepresenteerd. Enige tijd later kreeg ook Vlaanderen (in de ETF in Heverlee) zijn eerste exemplaar. Een groep die het werk mee was begonnen had zich inmiddels van het project afgekeerd omdat het 'het werk van de duivel' zou zijn. Enkel wie iets weet van het protestantse wereldje in Nederland zal kunnen begrijpen a. waarom men gemeend heeft een herziening van de Statenvertaling te moeten uitgegeven en b. waarom dat vervolgens tot zo'n ruzie heeft geleid.

De Statenvertaling (1637) was reeds bij zijn verschijnen niet simpel qua taal. Meteen waren er al klachten over het 'Neder-Hebreeuws' (Hebreeuwse zinsconstructies, idioom) waardoor deze vertaling moeilijk leesbaar was. Uit respect voor de grondtekst hadden de vertalers zo letterlijk vertaald ('overgezet') dat ze enkel als het echt niet anders kon hadden ingegrepen in de zinsbouw of woordkeus. Dat de bijbelse boodschap via deze vertaling (goed op weg naar vierde eeuwfeest) niet meer erg toegankelijk is voor de moderne mens, is niet verwonderlijk. Een doorsnee protestant heeft de Statenvertaling misschien nog in de kast staan (erfenis), maar gebruikt een recentere vertaling. Toen in 1951 het bijbelgenootschap een compleet nieuwe vertaling uit de grondteksten het licht deed zien (toen dus 'de Nieuwe Vertaling', nu NBG-1951) werd die al snel door het grootste deel van Protestantse Nederland aanvaard, behalve...

Waarom een Herziene Statenvertaling?

In bepaalde delen van de *Gereformeerde gezindte* heeft men NBG-1951 nooit geaccepteerd. Hetzelfde gold voor de Psalmberijming. Enkele groepen zingen nu nog de berijming van Datheen (1565) en verwerpen de 'nieuwe berijming' van 1773, die wij sinds 1967 de 'oude berijming' noemen. In deze kringen – en in deze kringen alleen – kan men op het idee komen dat de Statenvertaling opnieuw toegankelijk gemaakt moet worden 'voor de jeugd'. Men had al wel spellingsaanpassingen gedaan, woordenlijstjes toegevoegd, maar dat was niet meer genoeg. Nu zou men ze gaan 'herzien' zonder ze te veranderen. Riskante opdracht, maar op initiatief van de Gereformeerde Bond in de PKN (behoudende vleugel) zijn in 2002 deskundigen uit die groep (gesteund door gereformeerde gemeenten en de christelijk-gereformeerde kerken) gaan sleutelen aan de aloude Statenvertaling.

De spelling is herzien, ouderwetse woorden die onbegrijpelijk zijn geworden zijn vervangen en lastige zinsconstructies vereenvoudigd. Enkel indien de Statenvertaling een objectief foutieve vertaling zou hebben, zou deze veranderd worden. En belangrijk: het *koloriet* van de Statenvertaling zou men behouden, inclusief die kenmerkende wat statige toon. Dat klinkt vrij beperkt, een soort afstopping, opfrissing. Echter toen de eerste proefversies verschenen, bleek dat de herzieners veel meer hadden aangepast dan men had gedacht, zozeer dat enkele enthousiastelingen van den beginne zich tegen het project begonnen te keren.

Oordeel zelf

Het begin van psalm 46

Statenvertaling

God is ons een Toevlucht en Sterkte;
Hij is krachtelijk bevonden een Hulp in benauwdheden. Daarom zullen wij niet vrezen, al veranderde de aarde haar plaats, en al werden de bergen verzet in het hart van de zeeën;
Laat haar wateren bruisen, laat ze beroerd worden;
laat de bergen daveren, door derzelver verheffing!

Herziene Statenvertaling

God is ons een toevlucht en vesting;
Hij is *in hoge mate* een hulp *gebleken* in benauwdheden. Daarom zullen wij niet *bevreesd zijn*, al veranderde de aarde *van* plaats en werden de bergen verzet *naar* het hart van de zeeën.
Laat haar *water* bruisen, laat het *schuimen*, laat de bergen *beven* door haar *onstuimigheid*.

Geen herziening en geen vertaling

Men is echt wel verder gegaan dan enkel die punten te herzien die hierboven zijn opgesomd. Niemand die dat verbiedt, maar dan zou men ook moeten verantwoorden waarom soms wel opnieuw formuleren, waarom soms niet. Volgens de vertaalprincipes van de HSV zou 'sterkte' fout of onbegrijpelijk moeten zijn en zou 'daarom zullen wij niet vrezen' een lastige constructie moeten wezen etc... En als ik Genesis 1 er nog even naast leg: Waarom moest 'Er zij licht' vervangen worden door: 'Laat er licht zijn'? Waarom is 'Gij' vervangen door 'U'? Of nog: waarom is de formule 'van geslacht op geslacht' (die de NBV nog rustig handhaaft in de Psalmen) vervangen door 'van generatie op generatie'. Hoe prozaïsch klinkt dat allemaal.

Nee, geef mij dan maar... de goede oude NBG-1951:

*God is ons een toevlucht en sterkte,
ten zeerste bevonden een hulp in benauwdheden.
Daarom zullen wij niet vrezen, al verplaatste zich de aarde,
al wankelden de bergen in het hart van de zee.
Laat bruisen, laat schuimen haar wateren,
laat de bergen beven door haar onstuimigheid.*

Hoe sterk is dit, hoe goed klinkt dit, hoe verstaanbaar ook en tegelijk met behoud van het *koloriet* van de Statenvertaling. En nu valt mij nog iets op en ieder die gaat vergelijken zal het kunnen zien [in www.biblia.net kunt u het zelf]. De HSV heeft de NBG-1951 geplunderd voor vertaalideeën en tegelijk in de propaganda NBG-1951 zorgvuldig doodgezwegen... Waarom? Dat was immers precies de vertaling waartegen men zich vanaf 1951 met hand en tand had verzet. Is dat niet een beetje oneerlijk?

Verouderde grondtekst

Van zowel het Oude als Nieuwe Testament hebben wij vandaag de beschikking over een hele reeks (vaak oudere) teksten, die de Statenvertalers in de 17de eeuw nog niet ter beschikking hadden. Volgens de herzieners was het 'onmogelijk en onwenselijk' hun werk op deze tekstgetuigen te baseren. Waarom? Omdat men slechts de Statenvertaling wilde herzien. Is die vertaling dan heiliger dan de brontekst zelf? Vreemde keuze voor protestanten. De facto is hiermee de Hebreeuwse tekst van Jakob ben Chayim (1524) en de Griekse tekst van Beza (1598) tot geïnspireerde teksteditie verheven. Is het belangrijk? Toch wel, want hoewel het meestal gaat om kleine verschillen, zijn er vooral voor het NT beduidend oudere bronnen gevonden (bijvoorbeeld in het Sinaï-klooster), waarin bepaalde stukken ontbreken: het slot van Markus (Mk. 16:9-20), de perikoop van de overspelige vrouw (Joh. 7:53-8:11), allicht te goeder trouw, maar toch. Soms echter niet onschuldig: bijvoorbeeld het Comma Johanneum (1Joh. 5:7b-8a: "Vader, Woord en Geest... en deze drie zijn één"). In NBG-1951 staan deze verzen tussen vierkante haken; in de NBV met of in een voetnoot. Wie de materie eerlijk bestudeert, kan moeilijk tot een andere conclusie komen dan dat dit echt latere toevoegingen zijn. Waarom heeft men ze dan toch in de HSV laten staan? Het antwoord is duidelijk, maar wordt bewust verzwegen: om leerstellige redenen (rond Schriftgezag, tekstkritiek, dogma). De bijbel zou de mensen eens aan het denken kunnen zetten...

Onreformatorisch project

Een protestant, erfgenaam van Luther en Calvijn, kan enkel willen dat de grondtekst zo goed mogelijk in de volkstaal ter beschikking wordt gesteld. Als die grondtekst afwijkt van de gangbare vertaling dan dient die vertaling te worden aangepast. Niets is logischer dan dat. Het siert juist de protestanten dat zij durfden al die 15de en 16de eeuwse Nederlandse vertalingen van de eerbiedwaardige Latijnse Vertaling (*Vulgata*) op zij te schuiven en te vervangen door een echte vertaling vanuit de grondteksten: de Statenvertaling. Dat nu erfgenamen van de Reformatie op hun beurt die Vertaling ook heilig hebben verklaard en liever een halfslachtige herziening dan een radicaal nieuwe vertaling vanuit de grondtekst ambiëren, is beschamend. Had men volgens de vertaalprincipes van de Statenvertaling (*grondtekstgetrouw* en *grondtaalgericht*) een groep echte taalgeleerden de opdracht gegeven om een nieuwe vertaling te maken, dan had men een bijbel in de Nederlandse taal kunnen aanbieden op het niveau van de Statenvertaling. Dan had men een echt alternatief geboden voor de – inderdaad soms, maar niet altijd – wat vlakke NBV en de hermetische Naardense bijbel. Kortom: een gemiste kans.

Dick WURSTEN,
inspecteur protestants-evangelisch godsdienstonderwijs

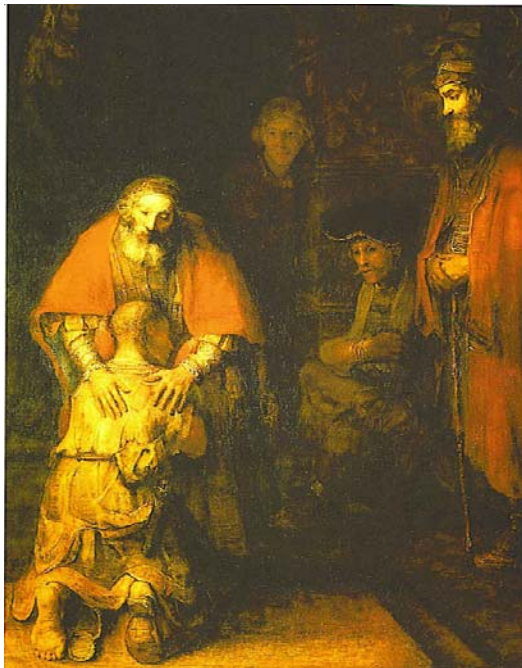
Ik geloof in de vergeving van zonden

Geloof en praktijk...

Een geloofsuitspraak is altijd een vrolijke aangelegenheid. Iemand roept iets over God, wat hem of haar geweldig goed gedaan heeft. In de gemeenschap van de kerk wordt zo'n ontdekking vreugdevol ontvangen, gedeeld en vastgehouden. Een geloofsartikel wordt met een trilling in de stem de eeuwen door herhaald. Zo leeft een geloofsbelijdenis. Geschreven tekst is gestolde emotie. Vreugde vindt taal.

Ik geloof in de vergeving van zonden... God is niet kinderachtig, Hij doet niet flauw. Hij laat ons voelen wanneer wij iets doen wat niet kan. Maar zodra wij ook maar in aanzet ons leven beteren, er een zweem is van ommekeer, horen wij Hem zeggen: we praten nergens meer over, Mij hoor je niet. Ga vooral voort, op de goede weg. God is niet iemand die ons als een zuurpruim op ons verleden vastpint. God legt voor ons steeds weer de weg open, goedwillend: ga, ga opnieuw. God komt altijd bevrijdend op ons af. Ik geloof de vergeving van zonden, omdat ik dat bij God zie gebeuren.

God is niet soft en week: wij kunnen ongelofelijk op onze donder krijgen van Hem. Hij kan ons bruut de jas uitvegen, echt boos. Hij is dan op geen enkele

"De terugkeer van de verloren zoon"

Rembrandt van Rijn

manier vriendelijk of toegeeflijk. Toch merken wij dat deze boosheid uit zijn goedheid opkomt. Omdat God niets anders wil dan ons behoud: niet anders wil dan dat het ons goed gaat. Zijn liefde voor ons is puur onbaatzuchtig, en dat merk je: God doet dit nergens anders voor dan omdat Hij ons liefheeft. Daarom gaat God nooit in discussie over vergeving van zonden: Hij vergeeft, zonder voorbehoud. Zo is God.

Wat betekent dit voor ons? Voor Jezus hoort deze instelling zo natuurlijk bij ons gelovig bestaan, dat Hij niet anders verwacht dan dat we dit ook voor

onszelf in praktijk brengen. Daarom: 'indien je broeder zondigt, spreek hem ernstig toe, en als hij berouw heeft, vergeef hem. En als dat zevenmaal per dag gebeurt en hij zegt: ik heb berouw... vergeef hem.' Zo lezen wij het in het evangelie (Luk. 17). En de broeders leerlingen kunnen alleen stamelen: geef ons meer geloof, want ze snappen dat Jezus goeie dingen zegt, maar breng het maar op... Ga daar maar aanstaan. Vrolijke dingen van God geloven, heeft onmiddellijk gevolgen, laat Jezus ons voelen. Ik geloof de vergeving van zonden, zegt meteen iets over hoe ik zelf in het leven sta.

Nu heeft zo'n uitspraak een voordeur en een achterdeur. Van vooraan is duidelijk hoe God hier in staat: treed binnen, de deur staat open. Zodra echter deze vergeving van God uit, haar vrolijke onbevangenheid verliest, kan het ook desastreuze verwoestingen aanrichten. Dat kan gebeuren.

Pastoraal kunnen wij hiermee volkomen de mist in gaan. Zodra vergeven een claim wordt, werkt het averechts. Alleen in volstrekte vrijheid, de vrijheid van God, gedijt deze onderlinge goedgezindheid. Ik geef een voorbeeld: een meisje, misbruikt door haar vader, krijgt te horen, ... via via.... je vader heeft spijt. Op zo'n moment luistert het ongelooflijk nauw. Pastoraal gezien is het van buitensporig belang dat er dan ruimte geboden wordt om te zeggen: jij bent nergens toe verplicht en al helemaal niet verplicht tot vergeving.

De goede Herder komt door de voordeur, rovers klimmen achterom over de schutting. Omdat vergeving bij God hoort, kunnen wij daar ook alleen maar in Gods bevrijdende stijl mee omgaan. Ook de woorden van Jezus, geciteerd in Lukas 17 gedijen omdat ze door Jezus worden gesproken: omdat Jezus laat zien hoe heilzaam het in alles doorwerkt, wanneer Gods Geest over ons komt. Maar wie daar met vuile vingers aan zit, maakt het meteen stuk. Het is broos aardewerk, Gods Geest in ons.

Ds. Hans NEELS,
predikant in Antwerpen-Noord.

Psalm 130

In mijn diepste zelf radeloos
teruggeslagen, weet ik geen ander
dan u, roep ik naar
u toe, hoor mij, luister naar mij,
wees niet doof voor de stem
van mijn doodsgevaar.

Als al mijn vele kwaad
u was bijgebleven,
zou ik niet meer bestaan,
maar u wilt alles vergeven
opdat niemand zonder eerbied
denken zal aan uw naam.

Om u sta ik op wacht, kijk
ik uit, wachten blijf
ik tot u mij aanspreekt, ik verlang
meer naar u dan een schildwacht
naar het morgenlicht, dan
een schildwacht 's nachts
tot het ochtend zal zijn.

Volken, hoopt op hem, hij
is goedheid in onvoorstelbare
overvloed, hijzelf, hij snijdt
u los van uw hardnekkigheid,
hij maakt u werkelijk vrij.

Gabriel Smit
[*Psalmen opnieuw*, 1975]

Algemene Kerkvergadering

De synodale raad had een gesprek met het organiserend comité van de AKV 2011. Timing, voorbereidingen en financiën werden samen besproken. De synodale raad drukte zijn dankbaarheid uit voor de geïnvesteerde tijd en het gepresteerde voorbereidingswerk.

Spreker op zaterdag 7 mei is Nederlandse predikant Nick Tramper (Protestantse kerk Nederland). Hij is als zendingsdeskundige voor het ogenblik als algemeen secretaris verbonden aan de Europese Evangelische Alliantie. Het organiserend comité had het originele idee om iemand die Nederlands spreekt, "in te huren" voor een AKV, die georganiseerd wordt door een Franstalig district! Goed nieuws voor de Franstaligen deze keer: er wordt voor vertaling naar het Frans gezorgd!

De synodale raad wees erop dat de VPKB vertegenwoordigd is in de *Interkerkelijke Stichting voor het Kerklied (NL)* en dat deze VPKB-afvaardiging bereid is om op de AKV in te staan voor een Nederlandstalige workshop *Nieuw Liedboek*.

De diensten *Catéchèse* en *Service Protestant de la Jeunesse* zorgen 's namiddags voor een groot spel in het stadscentrum. Aangezien Op Vrije Voeten gestopt is met zijn werkzaamheden, hopen de synodale raad en het organiserend comité via een ander kanaal activiteiten voor Nederlandstalige kinderen en jongeren op te zetten.

Maaltijden

Op de Grote Markt van Louvain-la-Neuve zal er een tentzeil gespannen worden voor een cafetaria, waar bezoekers drankjes kunnen nuttigen. Voor de maaltijden schrijft men zich op voorhand best in via de website of via fax. De maaltijden worden genuttigd in het universitair restaurant.

Stand

De stands die diverse organisaties voorstellen, zullen bezoekers gedurende de hele dag gastvrij onthalen. De synodale raad wees erop dat Dariusz Tomczak in de VPKB de contactpersoon voor de Duitse *Kirchentag* is. Op de *Kirchentag* 2011 zal de VPKB voor het eerst een stand hebben, met als centraal thema de *Confessio Belgica*. Dariusz Tomczak stelde voor om ook op de AKV een stand te organiseren.

Financiering

1. Vanuit de centrale kas staat er een bedrag ter beschikking (het grootste gedeelte werd begroot; het andere gedeelte is het resterende bedrag van de winst van de vorige AKV).
2. Het comité wil inkomsten halen uit de verkoop van sjaals (3€) en flessen wijn (11€/fles). Het gros zou op voorhand moeten verkocht worden in de districtsvergaderingen. Het comité zoekt daarom nog contactpersonen in de districten.
3. Stands die iets verkopen betalen 50 € *huurgeld*.

Vervolg

Zoals de AKV in de lijn ligt van de studiedag *Een Woord op weg!* (maart 2010) zou er op de AKV 2011 een vervolg moeten komen zowel op plaatselijke als op nationaal vlak. Het Woord van God leidt ons naar een nieuw leven en roept ons op om samen op weg te gaan... Het organiserend comité stelt voor om met dit doel voor ogen een Beleidswerkgroep in te stellen.

Info: Luc Flémal (067/34.29.17)

Joëlle Maystadt (0478/26.98.34)

(Wordt vervolgd)

Knuffels

Kunt u zich herinneren in protestantse teksten ooit iets gelezen te hebben over het houden van huisdieren als gezelschapsdieren? Over de waarde ervan in de opvoeding van de kinderen? Ook in Joodse bronnen niets. Waar echter wel iets over gezegd wordt is de houding tegenover dieren. In heel de bijbel gaat het immers over het aan banden leggen van ongebreidelde macht(en) en dus ook als mensen zich dreigen te buiten te gaan aan geweld.

Centraal staan natuurlijk de teksten in Exodus 20 en Deuteronomium 5, dat op de sabbat ook de dieren moeten kunnen rusten. Zij zijn net als wij deel van de schepping en hebben dus ook rechten. Deze bevrijding - één dag op zeven - geldt ook de dieren.

Met de tijd hebben de rabbijnen in de Talmoe dit principe verder uitgewerkt. Maar altijd terugkoppelend naar de Bijbel. Heersen over de dieren betekent dat men verantwoordelijk is. Dieren zijn van een andere orde dan mensen, wat indertijd ook dierenoffers mogelijk gemaakt heeft. Dit geldt echter al 2000 jaar niet meer. Reeds in de Bijbel wordt geschreven dat men niet zomaar alles mag doen. Als men dieren tot huisdieren maakt wil dit ook zeggen dat men de zorg ervoor heeft. Dat men hen onnodige inspanningen moet besparen, of zoals in Deut. 22:10 een rund en een ezel niet samen voor de ploeg mag spannen. "Als u ziet dat een ezel of een rund van een ander op straat onder zijn last bezwijkt, mag u niet werkeloos toezien" (Deut 22:4), of "als u onderweg een vogelnest vindt, moet u het moederdier ontzien" (vers 6). Dit zijn verzen die voortdurend in herinnering worden gebracht in de Joodse opvoeding.

Een dier mag niet gedood worden terwijl het jong erbij is, leert Maïmonides ¹. Al deze wetten leren een kind een juiste instelling te hebben tegenover de samenleving. Diezelfde Maïmonides leert dat het niet past om zelf te gaan eten als men niet eerst de dieren eten gegeven heeft. Zij weten immers niet of zij later ook eten gaan krijgen. Daarom is het ook dat het bij orthodoxe Joodse families verboden is een dier aan te schaffen als men niet zeker weet dat men er ook voor kan zorgen. Of dat men niet een dier gaat verkopen aan

iemand waarvan niet zeker is dat hij/zij er goed voor gaat zorgen.

De Joodse traditie verbiedt de drijfjacht met het plezier van te doden. En wat meer is: de Talmoe geeft aan dat wanneer het toegelaten is wilde dieren te doden, het verboden is om ze te pijn-

8 mei 2011 is dit jaar de Israëlzondag in de VPKB

Deze is elk jaar in de buurt van Jom Hasjoa en is in 2011 tevens op de herdenkingsdag van het einde van wereldoorlog II. Een dossier daarvoor wordt voorbereid en wordt naar de predikanten gestuurd. Het kan straks ook ingekeken worden op de site van de kerk:

<http://vpkb.be/organisaties/eigen/werkgroep-jodendom>

gen, om ze te kwellen. Dit wil dus zeggen dat men ze snel en effectief moet kunnen doden. Hetzelfde geldt ook voor het slachten in een slachthuis. Hier mag geen risico genomen worden: enkel met een haarscherp mes, één zonder beschadigen, met een korte beweging, en met toezicht dat het dier geen angst heeft kunnen voelen. Alle onnodig lijden moet absoluut vermeden worden. Het slachten moet gebeuren door een godsdienstig mens, en bij voorkeur door iemand die het dier niet kent: zijn hand mag niet aarzelen, mag niet haperen. Enkel zo is het vlees koosjer, enkel zo is het ritueel geschikt voor consumptie. In de geschiedenis is gebleken dat ook in heel moeilijke omstandigheden, men er altijd op toezag dat de opleiding van slachter kon worden doorgegeven. Het was altijd één van de be-

langrijkste beroepen. Doden moet dus met eerbied voor het leven !

In Antwerpen hadden we vroeger nog gemeentelijke borden op straat : Weest vriendelijk jegens de dieren

Bij dit alles voelt u ook al dat de waarde van vegetarisch eten een constante is.

Deze manier van eten verwijst naar de toestand van de tuin van Eden, maar daar zijn we nog niet. Isaac Bashevis Singer ² moet ooit eens gezegd hebben als antwoord op de vraag waarom hij vegetariër was: "hoezo, voor de gezondheid natuurlijk... voor de gezondheid van de kip".

Danny ROUGES

(met dank aan prof. Gergely ³)

¹ Maïmonides: (1135-1204) is de voornaamste Joodse filosoof uit de middeleeuwen; hij vluchtte uit Spanje en werd rabbijn en dokter in Egypte. Hij stelde de 13 punten van het Joodse geloof op, die vandaag nog altijd gehanteerd worden. Zijn voornaamste werk is de 'Misjnee Tora', de herhaling van de leer.

² Isaac Bashevis Singer: (1904 - 1991) is Nobelprijswinnaar literatuur 1978 en kan vergeleken worden met Thomas Mann. Hij is auteur van een hele lijst werken in het Jiddisch en het Engels, zoals 'Yentl the Yeshiva Boy' waarop de film 'Yentl' met Barbara Streisand gebaseerd is.

³ Prof. Th. Gergely: is directeur van het Institut d'Etudes du Judaïsme - Institut Martin Buber in Brussel, doceert er o.a. de geschiedenis van het Jodendom in West-Europa, en is tevens de huidige voorzitter van de *Centrale d'Oeuvres Sociales Juives* in Brussel.

Coördinatie Bezinning en Dialoog

Prof. Dr. Eddy Van der Borgh is bereid om de functie van Nederlandstalig coördinator Bezinning en Dialoog a.i. te bekleden. Hij zal op de volgende synode ter verkiezing worden voorgedragen.

Contact :

Generaal De Ceuninckstraat 65 - 2800 Mechelen
ed.vanderborgh@telenet.be

Nieuws van URCSA -

Naast kerst- en nieuwjaarsboodschappen van de voorzitter van de synodale Raad van Verenigde Gereformeerde Kerk in Zuidelijk Afrika, prof. Thias Kgatla en van de voorzitter van de Wereldraad van Gereformeerde Kerken (WCRC), dr. Jerry Pillay, vinden we in het laatste nummer van URCSA News (december 2010) een mooi verslag van KAP 2010 in Zuid-Afrika onder de kop: "CAP Camp meets in four Southern African countries".

In het blad wordt ook bericht gedaan van de recente vergadering van de algemene synodale commissie van URCSA. Zo wordt onder andere een belangrijk voorstel met betrekking tot de eenheidsgesprekken van de Gereformeerde kerkfamilies toegelicht. Met name over het moratorium op de eenheidsgesprekken dat voorlopig nog van toepassing blijft. Maar desalniettemin worden streeksynodes en gemeentes verder aangemoedigd om op regionaal en lokaal vlak zoveel mogelijk tot een goede samenwerking te komen op basis van de Belhar Belijdenis. Eenheid moet groeien vanaf de basis. Structurele eenheid is momenteel nog niet mogelijk aangezien de Nederduits Gereformeerde Kerk niet op unilaterale basis over hereniging en herstellende gerechtigheid op grond van de Belhar Belijdenis wil spreken. Op het niveau van de synodes verlopen de eenheidsgesprekken via de WCRC. Dr. Pillay, die het eenheidsoverleg namens WCRC faciliteert, maakt zich sterk dat hij

URCSA News

inmiddels nieuwe wegen heeft gevonden om het structureel overleg nieuw leven in te blazen. Hij meldt dat de drie gezamenlijke commissies binnenkort weer aan de slag kunnen om te spreken over wederzijdse toewijding aan het eenheidsproces, over de Belhar Belijdenis en over verzoening en herstellende gerechtigheid.

Verder staan in URCSA News diverse verslagen van regionale synodes en berichtgevingen van talrijke aanstellingen van nieuwe predikanten in die regio's.

Diverse streeksynodes hebben het gehad over de functie van de *Pastor Pastorum*. De Noorderlijke Synode verwijst daarbij o.a. naar het model van onze VPKB als goede leidraad.

De Belharbelijdenis viert haar 25-jarig bestaan in 2011 en overal te lande zal deze verjaardag worden gevierd. De centrale viering zal plaats vinden op 26 september 2011 in Belhar, waar de belijdenis voor het eerst werd aangenomen (26 september 1986) en het Belharmonument staat.

Wat onze Coördinatie Kerk en Wereld betreft, kunnen we m.b.t. URCSA nog meedelen dat de voorbereidingen voor de solidariteitsreis naar URCSA in Zuid-Afrika prima verlopen en er twee bijeenkomsten op stapel staan met de deelnemers om in augustus van dit jaar beslagen voet aan de grond te zetten in Zuid-Afrika.

Het verslag van het verblijf van ds. Paulus Van Schalkwijk in ons land en onze kerk is nog niet helemaal klaar en zal voor een volgende editie zijn.

Namens de Coördinatie Kerk en Wereld,
ds. Marc LOOS.

VRT, Zondag 6 Maart 2011

Eén 10.00 u

Canvas 23.10

Investeren in mensen

Een reportage over Oikocredit

Bij rampen geven we gul voor noodhulp. Voor boeiende projecten helpen we mensen in ontwikkelingslanden met giften. Maar het kan ook door krediet te verlenen.

“Oikocredit” is een van de oudste en belangrijkste ontwikkelingsfinanciers. Mensen in de Derde Wereld, die geen waarborg of eigendom hebben, kunnen dank zij Oikocredit toch een lening krijgen om zelf een bedrijfje op te zetten of uit te bouwen. Voorwaarde is wel dat daardoor de armen aan het werk kunnen met een behoorlijk loon en dat de ontwikkeling van hun dorp of streek bevorderd wordt.

Ook in Vlaanderen zijn er aandeelhouders in Oikocredit. In dit PRO programma vertellen ze waarom zij hun geld inzetten op de Derde Wereld.

Met beelden van initiatieven in Cambodja, Ivoorkust, Peru en ook Bulgarije, brengen we een hoopgevende reportage.

Voor meer informatie: www.oikocredit.be

Contact:

Bert Van Thienen
Groenenborgerlaan 149
2020 Antwerpen
Tel. 0478.500.438
bvanthienen@oikocredit.org

Realisatie: David De Decker,
david@dddproductions.be
Tel. 0495 412 473

Productie: Antoinette Panhuis,
antoinette.panhuis@swing.be
Tel. 02 230 52 22

'Bijbels Leerhuis'

Wanneer: 16 en 23 maart 2011
Waar: Protestants - Evangelische Kerk Boechout
Info: Ds G. Schouten – tel 03 454 40 14
truus.schouten@vpkbbboechout.be

Faculteit Protestantse Godgeleerdheid

Open Deur Dag

Welkom aan ieder die interesse heeft voor theologie in deze tijd. Hetzij als puur eenmalig belangstellende, hetzij als mogelijk student,

deeltijd-student of vrij student. Pas afgestudeerde schoolverlaters, werkende vaders en moeders, of gezegenden in hun derde leeftijd. Theologie is 'hot', religieuze en theologische vragen vliegen door de media en de politiek. Alleen heeft nog niet iedereen ontdekt dat er plaatsen zijn waar over theologie wordt nagedacht, met hart en ziel en een helder hoofd.

Hoogleraar Anne Marie Reijnen zal ons inleiden in 'Etend dier', naar aanleiding van het boek van Jonathan Safran Foer, *Eating Animals*, en dan gaat het over mensen, dieren en eten, en dus ook over schepping, ethiek en theologie in onze dagen. Decaan Peter Tomson geeft informatie over de Faculteit en de verschillende mogelijkheden van de studie theologie en is beschikbaar voor alle vragen daarrond.

Vooraf is er een informele faculteitslunch met docenten en studenten van de Nederlandstalige afdeling. Toegang vrij, opgeven bij de decaan, pjtomson@protestafac.ac.be of 02/5270308.

Wanneer: Woensdag 30 maart 2011
13u30 – 16u00
Plaats: Bollandistenstraat 40, 1040 Brussel.
Info: www.protestafac.ac.be

Duits-Belgische Contactdagen 2011

De bijeenkomst voor 2011 zal plaatsvinden in het conferentie-oord van de Oecumenische Werkplaats in Wuppertal van woensdag 24 tot zaterdag 27 augustus. We hopen dat u deze dagen alvast wilt noteren en vooral, dat u zult kunnen deelnemen aan de bijeenkomst.

Zoals vorig jaar samen overlegd werd, luidt het onderwerp : *Wie is Jezus Christus voor ons - vandaag de dag ?* Uitgaande van de zeer levendige discussie in Duitsland rond het verstaan van het kruis van Jezus als zoenoffer, zullen we ons samen afvragen hoe we tegenwoordig het heil in Jezus Christus voor ons en onze wereld verstaan en interpreteren.

We verblijven in het Conferentieoord van de Oecumenische Werkplaats, dat tegelijk deel uitmaakt van het Vormingscentrum van de *Evangelische Kirche im Rheinland* met Kerkelijke Hogeschool, predikantenseminarie en pastoraal college. Tijdens deze dagen zal in het Nederlands, Frans en Duits gesproken en gediscussieerd worden.

De uitnodiging met volledig programma zal worden verstuurd in de maand april. Namens onze voorbereidingskring een hartelijke groet.

Wanneer: 24-27 augustus 2011
Waar: Tagungszentrum Ökumenische Werkstatt Wuppertal
Missionsstr. 9
D-42285 Wuppertal
Info: ds. Jelle H. Brouwer (015/20.51.54)
ds. Willem B. Douwes (054/41.61.93)
Jacomien Douwes-Gijsbers (idem)

Vertrouwen groeit in stilte. Bijbelse meditaties, reflectie, gebed en zang

2010, Uitg. Adveniat (voortgekomen uit de Kath. Bijbelstichting), 141 p;
€ 15.50 - www.reliboek.eu

Onlangs verscheen de Nederlandse vertaling van een boekje uit Taizé, *En ton amour je me confie, méditer la Bible dans le silence, le partage et le chant* (2003). De Franse ondertitel geeft heel precies weer waar het omgaat in deze bundel: de bijbel *mediterend* tot je nemen door stil te zijn, te delen en te zingen.

De broeders van Taizé behoeven geen introductie: de combinatie van persoonlijke verinnerlijking en sociaal engagement is genoegzaam bekend (www.taize.fr). Door een verblijf in hun gemeenschap in Frankrijk zijn veel mensen geraakt; en bijna evenveel willen hier iets vasthouden als ze terug thuis zijn. Dat valt vaak tegen. De liederen van Taizé (beter de *chant*) slaagt hierin nog het best en sinds enige tijd gaan de broeders ook geregeld op tournee (afgelopen december waren ze in Rotterdam, "Taizé aan de Maas", met circa 30.000 jongeren). Dit evenement was ook de aanleiding voor deze uitgave.

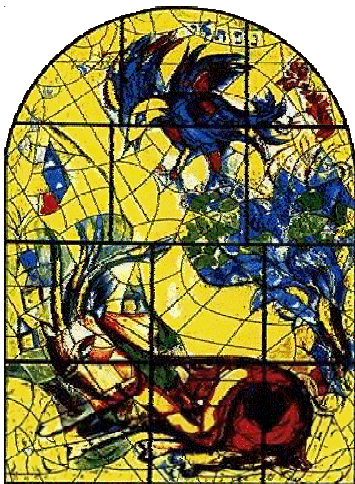
Het is geen doorsnee dag- of meditatieboek hoewel dat wel zo kan lijken: een bijbelgedeelte een overdenking, enkele vragen, een gebed, en een Taizélied (meerstemmig afgedrukt, want dat is essentieel voor deze *chants*). De overdenkingen zijn van de Broeders van Taizé zelf. Ze zijn niet origineel. De gebeden zijn van frère Roger Schütz, heel kort, niets speciaals. Toch heeft het iets, juist omdat men er voor gekozen heeft om *niet* bijzonder of origineel te willen zijn. De combinatie lied, bijbelgedeelte, meditatie is knap (er is *eenheid van sfeer*) en over de opbouw van het geheel (6x10 meditaties) heeft men nagedacht. Het volstaat om de titels van de delen weer te geven om te zien wat dit meditatieboek anders maakt dan andere: de eerste rubriek wil de lezer een *liefde laten ontdekken* (I) die verdiept wordt door ze te verbinden met aanvaarding, *vergeving* (II). De wonden die het leven sloeg kunnen *geheeld* worden (III), zodat er nieuwe *hoop* wordt gewekt (IV), die als ze *sterk* geworden is (V) een *gevende liefde* (VI) kan vrijmaken.

De broeders van Taizé willen u dus geestelijk laten groeien. Oefening, herhaling, stilte, discipline is daar voor nodig, en tijd. De zoveelste exegetische vondst zal u daarbij niet helpen, maar wel het leren spellen van de kernwoorden van het evangelie door die telkens weer te laten opklinken vanuit de bijbel. Niet het vele maar het ene is nodig. Niet het spectaculaire maar het echte. Niet de ratio maar de beleving. Dat laatste is dan ook waar in de vragen bij de meditaties naar gepeild wordt: naar eigen ervaringen die aansluiten bij het gelezene, de ene keer overigens al geslaagder dan de andere.

De *tips voor gebruik* die de bundel voorafgaan zijn wezenlijk. Zo mediteren gaat niet vanzelf. Er zijn allereerst suggesties, om bijvoorbeeld eens rustig een week lang één van deze bijbelgedeelten als gezelschap te nemen, de tekst te proeven, herlezend, biddend (zingend desgewenst), waar en wanneer er tijd voor is. Bij voorkeur samen met anderen, maar in je eentje kun je al beginnen; delen kan op veel manieren. Heel haalbaar lijkt me om met enkelen af te spreken elk voor zich een deel te lezen (incl. het lied) en dan op een afgesproken moment samen te komen, liefst in een ruimte die de stilte niet breekt (een kerk bijv.), om daar de bijbeltekst hardop te lezen, het lied te zingen en dan geruime tijd, *neen*, niet erover doorpraten, maar: stil zijn. En dan, daarna, delen wat men ervaren heeft. Maar anders mag ook.

Niet iedereen zal dit aanspreken: voor sommigen zal de taal te binnen-christelijk zijn, de muziek te weinig spanningsvol, de godsbeleving te eenvormig, maar het gaat in elk geval over God en het raakt het persoonlijk leven. En alleen dat al is een aanbeveling waardig in een kerk die soms niet meer weet van welk hout nog pijlen maken.

Antwerpen, Dick WURSTEN.

Reactie op...

“Graag uw aandacht voor - Impressies van de synodevergadering - gebrek aan roepingen in België”

(Kerkmozaïek januari 2011)

Er is inderdaad een gebrek aan roepingen: de kerk trekt steeds minder jongeren aan, en als gevolg zijn er minder jongeren die theologie studeren.

Hoe kunnen dan roepingen gestimuleerd worden?

Er is inderdaad een gebrek aan roepingen, maar dan in zijn huidige vorm, via de jongeren. We moeten “out of the box” denken en kijken of we roepingen bij niet-jongeren kunnen stimuleren.

Ik ben van mening dat een grote potentiële groep over het hoofd gezien wordt: de baby-boomers die op pensioen, pre-pensioen, of aan het einde van hun carrière zijn. Ik denk dat er in die groep mensen zijn die vaak hard gewerkt hebben, het huis afbetaald hebben, waar de kinderen het huis uit zijn, en die zich misschien willen engageren in een meer pastorale context, al dan niet voltijds (dus een pastorale context als tegengewicht op de prestatie-georiënteerde job). Deze mensen moeten opgeleid en begeleid worden.

Indien deze mensen zich willen engageren is er alleen de standaard FPG master opleiding en de context rond “late roepingen”; er bestaat geen opleiding voor bv. lekenprediker. Een cursus lekenprediker kan via zaterdagcursussen op de FPG of op het HIPGO. Dit zou moeten resulteren in een door de VPKB erkend diploma “lekenprediker”. Dit kan ook een opstap zijn voor een verdere opleiding aan de FPG in de context van “late roeping”.

Die mensen moeten ook begeleid worden: een lekenprediker is geen dominee, en heeft dus zijn beperkingen die door alle partijen moeten erkend en gerespecteerd worden. Een dominee wordt opgevolgd door zijn kerkenraad, een lekenprediker zou ook op de een of de andere manier moeten opgevolgd worden (bv. door een dominee, door een kerkenraad, of door een werkgroep binnen de VPKB). [dit is uit de context van deze memo, maar een emeritus dominee of een dominee die naar een andere job overgaat, behoudt de titel en verantwoordelijkheden van een dominee, maar wordt niet meer opgevolgd door een kerkenraad - wat in mijn ogen een vacuüm in de reglementering is]

Eens de opleiding en de begeleiding georganiseerd is, kan men daar publiciteit rond maken. Ik ben er zeker van dat men een aantal van die baby-boomers kan warm maken. Eens de bal aan het rollen is, maakt het publiciteit voor zichzelf. Wij gaan dan een aantal lekenpredikers krijgen die kunnen voorgaan in vacante gemeenten, of hun dominee kan vervangen tijdens een vrije zondag of indien de dominee naar een vacante gemeente gaat (bv. voor een avondmaal- of een doopdienst).

Mijn antwoord op dat artikel is natuurlijk gekleurd: ik zoek al sinds einde 2009 naar een opleiding lekenprediker. Ik heb verschillende mensen gecontacteerd; iedereen ziet daar het nut van in, maar het komt helaas niet van de grond.

Ik hoop jullie hiermee mijn steentje te hebben bijgedragen in deze discussie.

Harry Sinnaghel

De Protestantse Kerk Brussel zoekt een voltijds predikant (m/v)

Onze gemeente is een open kerkgemeenschap, die vrijheid wil scheppen om samen – persoonlijk en als gemeenschap – gestalte te geven aan ons geloof in Jezus Christus. Wij zijn een pluriforme gemeente, bestaande uit mensen met verschillende kerkelijke achtergrond (eenheid in verscheidenheid), die verspreid wonen over een gebied dat zich uitstrekt in en rond de hoofdstad. De eredienst vormt een belangrijk moment van ontmoeting. De gemeenteleden (voornamelijk Belgen en Nederlanders) zijn Nederlandstalig en leven in een tweetalige regio.

De "Protestantse Kerk Brussel" is in 1995 ontstaan als een samenwerkingsverband van de wettelijk erkende Gereformeerde en Hervormde kerken van Overijse, Wezembeek-Oppem, Tervuren en Brussel.

De PKB is lid van de Verenigde Protestantse Kerk in België.

De gemeente hecht veel belang aan:

- de eredienst
- de pastorale en diaconale functie van de kerk binnen een grootstedelijke werkomgeving
- jeugd- en jongerenwerk
- goede interkerkelijke betrekkingen
- een goede samenwerking met de al aanwezige collega-predikant

Basisvereisten:

- academische theologische opleiding
- ten minste passieve kennis van de Franse taal
- relevante ervaring

Wij bieden:

- een basisinkomen zoals gegarandeerd door de Belgische overheid op het niveau van een eerste predikantsplaats
- vergoeding van woonlasten, telefoon- en verplaatsingskosten

Uw sollicitatie met gedetailleerd CV en referenties verwachten wij vóór 10 april 2011.

U kunt deze per e-mail sturen naar: beroepcom@protestantsekerkbrussel.be

of per post naar: Nicole Tasnier, J. De Ridderlaan 85, 1780 Wemmel.

Vragen kunt u telefonisch of per e-mail richten aan: Nicole Tasnier

Tel. : 0032(0)2 460 46 05

e-mail: beroepcom@protestantsekerkbrussel.be

Desgewenst wordt u een informatiepakket toegestuurd.

*Protestantse Kerk
Nieuwe Graanmarkt 8
1000 Brussel*

www.protestantsekerkbrussel.be

Protestantse Radio- & TV-uitzendingen

Programma-informatie
maart 2011

Radio:

VRT/Radio 1

op woensdag om 20.04u.

Productie Frank MARIVOET

09 maart Mens voor de mensen zijn
Taboe: hindernis of doorbraak?

23 maart Bijbel actueel (Joh. 4:5-42)
Ge hebt geen emmer en de put is diep!

Televisie:

Productie Antoinette PANHUIS

VRT, zondag 6 maart 2011

"één" om 10.00u.

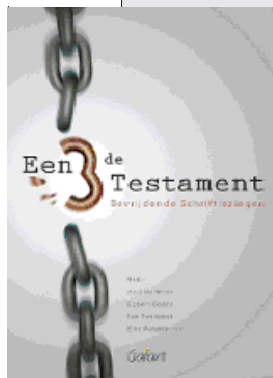
"Canvas" rond 23.10u.

"Investeren in mensen"

Een reportage over Oikocredit

Studiedag

Schrift die mensentoeekomst schrijft
Werken met "Een derde Testament"

'Een Derde Testament' is een onmisbare handleiding voor weerbarstige zinzoekers die op een bevrijdende en hedendaagse manier oor willen lenen aan de Schriften in leerhuizen, bijbelgroepen en vormingsmomenten. Het boek kwam tot stand dankzij een indrukwekkende groep medewerkers uit verschillende landen (3).

Op zaterdag 2 april maken we kennis met deze verschillende leeswijzen. We

doen dit aan de hand van vier werkwinkels waarin we hetzelfde tekstfragment (1 Samuel 1,1 - 2,36) lezen op 'feministische', 'politieke', 'volkse' of 'interculturele' wijze. Dit alles omkaderd door een 'algemene inleiding' en een gedegen presentatie van het boek.

Wanneer: zaterdag 2 april 2010 van 10-16u.

Waar: Theologisch en Pastoraal Centrum
Antwerpen

Info: christenen.v.h.socialisme@skynet.be

Verenigde Protestantse
Kerk in België
vpkb.be

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:

dr. Guy Liagre

Redactieteam:

Bea Baetens
ds. Edwin Delen
ds. Ernst Veen
dr. Dick Wursten

Redactieadres:

Brogniezstraat 44 - 1070 Brussel
tel.: +32-(0)2-511 44 71
fax.: +32-(0)2-510 61 74
E-mail: kerkmozaiek@vpkb.be

Website:

<http://www.vpkb.be>

Prijzen Kerkmozaïek

- Individueel abonnement: 15,00 euro
- Groepsabonnement: 12,50 euro
(vanaf minimum 5 exemplaren naar éénzelfde adres)
- Steunabonnement: 20,00 euro

Storten

kan op rekeningnummer 068-0715800-64 van de Verenigde Protestantse Kerk in België, Brogniezstraat 44 - 1070 Brussel.

IBAN BE29 0680 7158 0064

BIC GKCCBEBB

De redactie behoudt zich het recht voor om bepaalde artikelen niet te publiceren, indien nodig in te korten en/of redactioneel te bewerken. Zij is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de artikelen en slechts ten dele voor de stijl. Organisaties en tijdschriften, niet behorend tot de VPKB, die artikelen uit het maandblad Kerkmozaïek geheel of gedeeltelijk wensen over te nemen of te bewerken, dienen dit schriftelijk aan te vragen op het redactieadres.

Sluitingsdatum volgende Kerkmozaïek :

16 maart 2011.